

Hej Mette

Tak for dit brev. Jeg blev lidt overrasket, da det jo efterhånden er længe siden læserbrevet var i avisen, og jeg sendte det også til dig, men tak for svaret. Bedre sent end aldrig.

Jeg vil til enhver tid betvivle effekten af randzoner, men der er mange måder konstruere udregninger på.

Man kan vælge at kigge i virkemiddelkataloget over mål til at opfylde EU's vandrammedirektiv, hvor Brian Kronvang giver sit bud på, hvordan dansk landbrug skal reguleres efter modelberegninger, som efter min bedste overbevisning intet hold har i virkelighedens verden.

Der foreligger faktisk også målinger frem til 2011, altså faktuelle tal, ikke modelberegninger, som viser hvor meget kvælstof, der udledes til vandmiljøet. Disse tal er helt nede på 28 procent af Brian Kronvangs modelberegninger for effekten af randzonerne. Altså findes der målinger, som jeg ikke går ud fra at ministeren vil underkende, der viser, at randzonernes effekt er langt ringere, end de effekter, modelberegninger har fremtryllet. Derfor mener jeg ikke, at det kan være rigtigt, at professor Kronvang skal bestemme miljøpolitikken i Danmark. Der findes vel andre kloge folk på området, som bør tages med på råd.

Jeg mener, at det er meget forkert at store dele af det såkaldte virkemiddelkatalog over mål til at opfylde EUs vandrammedirektiv er opbygget over Brian Kronvangs modelberegninger. Virkemiddelkataloget burde skrottes omgående, da det ikke kan være rigtigt, at miljøpolitik skal opbygges over modelberegninger, når der findes målinger som kan give klare fakta.

Brian Kronvang er flere gange blevet gjort opmærksom på, at hans modelberegninger ikke holder i virkeligheden. Første gang inden den såkaldte faktahøring på Christiansborg den 17 september 2012 og han har siden flere gange holdt foredrag, hvor modelberegningerne ligger til grund for professorens anbefalinger.

Det værste ved alle modelberegningerne er, at vi har en fødevarerminister, der stædigt holder fast ved Brian Kronvangs modelberegninger, senest i vedhæftede brev fra den 5 marts 2013. Jeg mener ikke Brian Kronvang er værdig, hverken som professor eller som rådgiver for ministeren, når ikke han vælger at gøre brug af den nyeste viden på professorens virkeområde. Det er direkte til skade for naturen, landbruget og ministerens anseelse, når man bevidst vælger at se bort fra fakta ved udformningen af Danmarks miljø- og landbrugspolitik.

Ifølge biolog Jørgen Windolf fra Aarhus Universitet, Institut for Bioscience, der har beregnet den samlede kvælstofudvaskning til de indre farvande på baggrund af Naturstyrelsens målinger fra mere end 100 målestationer fordelt over hele Danmark, har der i både 2010 og 2011 været en samlet udledning af kvælstof fra det åbne land på 50.000 tons pr. år.

Ifølge Miljøstyrelsens beregninger i belastningsopgørelsen fra 2012 stammer 90,7 procent af den samlede udledning fra landbrugsarealet = 45.350 tons. Divideret med det samlede landbrugs areal på cirka 2.924.000 hektar, giver det en kvælstofudledning svarende til 15,5 kg N pr hektar. Til

sammenligning mener professor Brian Kronvang, at man ved at benytte hans modelberegninger, finder frem til, at tallet er så højt som 55 kg. N pr. hektar.

De 15.5 kg, fratrukket bidraget fra et naturareal, som stadig vil komme fra randzonerne, uanset om der gødes i dem eller ej, er på anslåede 3.4 kg. pr. hektar, hvilket giver en udvaskningsreduktion på 12.1 kg. N pr. hektar randzone x 50.000 ha. = 605 tons N.

På de 50.000 hektar som randzonerne vil fjerne fra produktionsarealet kan der dyrkes 400.000-500.000 tons korn til en værdi af 750 millioner til 950 mio. kroner.

Ved indførelse af randzonerne vil Danmark altså miste 950 millioner kr. i tabte eksport/valutaindtægter. Hertil skal så også lægges de 95,6 millioner kroner der er afsat på finansloven til kompensation for randzonerne.

Samlet set vil det med andre ord koste det danske samfund 1,0456 milliarder kroner at indføre randzoner, og siger at det koster 950 millioner kroner i tabte indtægter fra randzonerne plus 95,6 mio. til kompensation, betyder det, at prisen for at reducere et kilo N vil ligge på 1728,26 kroner. (1,0456 mia. / 605 tons N = 1728,26 kr. pr kg N).

Dette kan vi på ingen måde have råd til, når vi tillige med drænvandsprøver kan bevise, at det ikke er fra landbruget, der strømmer kvælstof ud i vandmiljøet. Drænvandsprøver fra hele landet har vist, at langt de fleste landmænd overholder EU's drikkevandsdirektiv, så måske ministeren skulle kigge efter synderen et andet sted.

Man kunne f.eks. starte med at se på de kommunale kloaksystemer rundt om i landet. Der er meget få steder systemerne er lavet til at kunne håndtere de store regnvandsmængder, der med jævne mellemrum rammer landet. De fleste steder klares overbelastningsperioder i kloaksystemerne med et overløb direkte ud i vandløb eller til de indre danske farvande. Det kunne være spændende at se, hvilket effekt det ville have, hvis de enorme udledninger med forurenede spildevand blev standset.

(Se linket for et eksempel på, hvad der sker, når Lynetten lukker op for sluserne her: http://youtu.be/SnKY_nRgvC4)

Vi må forlange, at der bruges tal fra virkelighedens verden, når der skal besluttes, hvad man vil gøre for at regulere påvirkningen af miljøet. Teoretiske tal og teorier er alt for usikre, og det viser sig jo nu, at kvælstofopsamlingen fra randzonerne vil blive Danmarkshistoriens dyreste miljøregulering.

Det er glædeligt at notatet fra DMU fra den 10 januar 2011 nu endelig er dukket op i ministeriet, det er bare mærkeligt at du den 1 maj, den 23 juli og den 13 november 2012 skrev til mig, at notatet ikke var fødevareministeriet bekendt. Men godt at I omsider har fundet det i bunken.

Du skriver til mig, at der ikke stilles spørgsmål ved kvælstofeffekten i notatet. Man kan udlede mange ting fra sådan et notat, men ser man på side 1 synes jeg nok de stiller spørgsmål ved, om der nogensinde vil blive nået de 2550 tons kvælstof, som randzonerne ifølge dine tal skulle

reducere udledningen af kvælstof til vandmiljøet med. Som de skriver, kan tallet blive højere eller lavere afhængig af, hvor randzonerne placeres og hvilken jordtype der tilfældigvis findes i randzonerne.

På side 3 vil jeg påstå, de skriver, at det eneste rigtige er målrettede/differentierede randzoner, hvis de randzonerne da overhovedet skal etableres. De skriver også, at deres målinger er taget i rodzonen, derfra og til vandet når de indre danske farvande er der en retention på cirka 68 procent.

Ifølge DMU's egne tal vil gennemsnittallet, der udregnes fra et spekter fra 1.300 til 3.300 tons være 2.300 tons, hvilket af ministeren er blevet udlagt som 2.500 tons, og de 50.000 hektar er også fejlagtigt, da det fremkommer fra en udregning af ca. 54.400 hektar randzoner. Allerede med reduktionen fra 54.400 til 50.000 hektar er der altså væsentlige fejl i ministeriets udregning, da tallet med denne forskel skal ligge 8,8 procent lavere, altså på 2.098 tons.

Hertil kommer en retention fra gødningen udvaskes i vandløbet, til den når recipienten på 68 procent (68 procent af kvælstoffet forsvinder på vej mod havet/fjordene). Tilbage er altså blot 32 procent af 2.098 tons, hvilket betyder, at var retentionen medregnet i randzonenloven, så vil blot cirka 670,5 tons kvælstof nå ud i recipienten, og effekten af randzonerne vil derfor være 70 procent lavere end ministeren har gjort rede for. Vil ministeren bekræfte, at den ovenfor anførte retention er medregnet i ministerens udtalelser?

Jeg ser frem til at modtage dit svar.

Med venlig hilsen

Asger Møller Madsen, landmand